

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 40. Guilielmus Postelus Societatem ingressus, sed inde expulsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. Monialium sub Societatis obedientia,
A.C. 1546. vel in communi, vel separatim vivere
 desiderantium eximebantur.

§. XL.

*Guilielmus Postelus Societatem ingres-
 sus, sed inde expulsus.*

*Orland. l. 5.
 n. 3. ad ann.
 1545.
 Bouhours l.
 c. l. 4. p. 260.
 Memoir. de
 Litterature
 de Selengre
 1715. tom. I.
 p. 22.* Anno priori millesimo quingentesimo
 quadragesimo quinto Ignatius suis
 quemdam aggregabat, quem tamen
 brevi dimittere cogebatur. Erat is Gui-
 lielmus Postelus die vigesima quinta
 Martii anno Domini millesimo quingen-
 tesimo decimo, juxta certiolem Scri-
 ptorum opinionem Barantonæ, Abri-
 canæ Diœcesis oppido in inferiori Nor-
 mannia ex paupere familia ortus: hic
 parentibus suis præmature orbatus re-
 licta patria sua nonnisi tredecim annos
 natus Sayam, quæ urbs est in Vexinen-
 si ditone prope Pontisaram sita, per-
 venit, ubi postea, licet ætate oppido
 juvenis esset, pueris tamen erudiendis
 operam dedit, collectisque pecuniis
 Parisios contendit, ut ibidem sua studia
 proficeretur: verum adversa usus for-
 tuna in quosdam latrones incidit, a
 quibus noctu, cum somno gravatus es-
 set, paucis nummis suis, omnibusque
 vestibus spoliatus fuit, adeo, ut ad ex-
 tremam inopiam redactum se cerne-
 ret,

Sæcul. XVI.
A. C. 1546.

ret, cumque ob frigus, quo ferme nudus vehementissime cruciabatur, alvi fluxu laboraret, ad Xenodochium deferre-
 rebatur, ubi pro recuperanda salute plusquam biennio hæerere compulsus est: vix autem restauratis viribus Lute-
 tiis Parisiorum ob extremam, qua tum urbs premebatur, rei cibariæ caritatem excedere, indeque messis tempore Blesiam petere cogebatur, ut ibidem spicas a messoribus neglectas legendo victum quæreret, quo labore, ac industria tantum sibi comparabat, ut vestem emere, expensasque itineris, quod Parisios versus mense Octobri aggressus est, ferre posset: quamprimum ergo illuc advenerat, in Collegio S. Barbaræ famulum egit, ibidemque indefesso studio literis incumbere cæpit.

Postquam vero ibidem adhucdum Judæos commorari, illosque hæbraicis literis uti intellexerat, primas eo curas intendit, ut hæbraicum Alphabetum conquiret, quo obtento, ac memoriæ mandato quemdam, in quo grammatices præcepta continebantur, libellum emit, brevique sine ullius Magistri ope magnos progressus fecit. Nec minori studio operam navavit Græco idiomati, quod intra exiguum temporis spatium succisivis horis didicit: demum cujusdam Lusitani Nobilis amicitia ac

E 2

Magi-

Sæcul. XVI Magisterio usus intra paucos menses
A.C. 1546. Hispanas literas comprehendit: cum
 igitur idem Nobilis Postellum in Lusitaniam accersere statueret, ut illum ad suscipiendum iter alliceret, eidem Professoris munus unacum quadringentorum nummum aureorum pensione obtulit. Verum Postellus oblatum hoc munus deprecatus maluit proprium suum ingenium literis excolere, quam aliis ejusmodi disciplinas tradere, quarum artem, ac cognitionem semetipsum necdum satis penetrasse existimabat. Ceterum nominis sui fama, ac meritum gloria plures amicos ac fautores sibi conciliabat, quorum ope literis peropportune incumbere poterat, quin quoddam beneficium Ecclesiasticum acceptare cogeretur: Porro paulopost Franciscus I. Galliarum Rex eundem Constantinopoli ablegabat, unacum Foresto, quocum Postellus non ita pridem hoc idem iter instituerat: inde vero jam altera vice redux perbenigne a Rege, ejusque sorore Navarræ Regina excipiebatur, atque exiguo post tempore duodecim linguarum Alphabetum edidit, quod quadrantibus foliis anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo octavo Parisiensibus literis excusum prodiit. Eodem anno itidem tractatum *de hæbraicæ linguæ ac gentis antiqui-*

quitate typis edi curavit, necnon sub ^{Sæcul. XVI.} A.C. 1546.
 idem tempus, ut quorundam fert opi-
 nio, suam Grammaticam Arabicam
 haud indicato editionis anno vulgavit.
 Ceterum tanta in Galliis benevolentia
 excipiebatur, ut eundem Franciscus I.
 Regium Matheseos, & linguarum Ori-
 entalium Professore unacum ducen-
 torum aureorum censu nominaret, quin-
 imo Navarræ Regina adhuc eidem quam-
 dam adjecit pensionem, cum vero Poyeti
 Cancellarii partes tueri præsumeret,
 sibi Reginæ indignationem accersivit,
 unde e Galliis discedens Viennam in
 Austria contendit, ubi rursus variis ja-
 ctabatur fatis, quorum acerbitate Ve-
 netias aufugere compulsus inde Ro-
 mam anno millesimo quingentesimo
 quadragesimo quinto venit, ibidemque
 Societatis Jesu Auctorem visendi desi-
 derio incensus, ejusque blandis mori-
 bus captus, hoc institutum profitendi
 votum emisit, tamque ardens desideri-
 um præsefererat, ut Ignatius, cui Po-
 stelli nomen jam aliunde erat cognitum,
 illum suis Novitiis aggregandum, at-
 que in Instituti sui tyrocinium cooptan-
 dum omnino censeret.

Verum paulopost se externo hujus
 viri splendore deceptum agnoscebat,
 quippe hic tyro ex Rabinorum lectione,

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.

atque Astrorum contemplatione memoriam suam tot tantisque deliriis imbuuit, ut nequidem sese cohibere posset, quin ea exterius quoque proderet, quocirca Ignatius eum non modo verborum lenitate, sed etiam severa objurgatione ad saniora reducere studuit, eumque commisit curæ Laynesii ac Salmeronis, qui ambo tum adhuc Romæ agentes illum erroris sui convincere, eique D. Thomæ lectionem commendare satagebant. Nec his contentus Ignatius insuper ipsummet summi Pontificis Vicarium adiit, qui vir erat summa eruditione clarus, atque ad corrigendas perversas hujus Tyronis opiniones apprime idoneus: cum autem Ignatius cuncta hæc remedia frustraneo conatu adhiberi, ac Postellum indies pertinacius suis deliriis inhærere ac fatidicum agere intellexerat, illum a sua Societate expulit, cunctisque suis Alumnis omne cum illo commercium interdixit. Hæc gesta fuere, ut creditur, hoc anno millesimo quingentesimo quadragesimo sexto vel saltem anno sequenti.

§. XLI.

Duo Jesuitæ jussu Pontificis a S. Ignatio Tridentum missi.

Ineunte eodem hoc anno Domini millesimo

fimo